

Men hvad nu, hvis vejbestyrelsen ikke gør, som den skal? Hvad nu, hvis den f.eks. træffer afgørelse uden at oplyse sagen ordentligt eller ikke varetager de hensyn, som loven forudsætter, eller overskrider grænserne for, hvor indgribende afgørelsen må være? Hænger man så på det pågældende tiltag uden reaktionsmulighed? Og der er svaret nej.

Vejbestyrelsen kan ikke indføre færdselsregulerende foranstaltninger på egen hånd. Færdselsloven kræver, at politiet giver sit samtykke, og selv om politiet samtykker, kommer vejbestyrelsens afgørelse ikke nødvendigvis til at stå ved magt. Afgørelsen kan nemlig påklages til rigspolitiet, for så vidt angår retlige spørgsmål. Det betyder, at rigspolitiet som klageinstans bl.a. har til opgave at håndhæve de krav, som jeg nævnte før om tilstrækkelig sagsoplysning, lovlige hensyn, proportionalitet, og at der ikke er tale om ekspropriation.

Kl. 14:28

Rigspolitiet kan i øvrigt tillægge en klage opsættende virkning, så det tiltag, som en påklaget afgørelse vedrører, ikke kan gennemføres, mens klagen behandles.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at den foreslåede ordning med krav om forelæggelse af visse sager for Justitsministeriet både er overflødig og også uhensigtsmæssig. Den er overflødig, fordi en faktisk gennemførelse af lokale færdselsmæssige tiltag allerede i dag forudsætter politiets samtykke og i øvrigt kan indbringes for rigspolitiet med henblik på prøvelse af lovligheden eller med henblik på, at rigspolitiet tager stilling i en sag, hvis kommunen og det lokale politi ikke er enige. Den er uhensigtsmæssig, fordi en vurdering af lokale færdselsmæssige tiltag nødvendigvis forudsætter et lokalt kendskab til forholdene, et kendskab, som i sagens natur altid vil være størst hos det lokale politi.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren. Så er det Venstres ordfører hr. Kim Andersen.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne sige, at det skal stå helt klart, at vi fra Venstres side ikke bryder os om alle mulige forskellige foranstaltninger om for-

skellige geografiske områder eller zoner i vores byer. Vi er ikke tilhængere af det. Der skal være et levende liv i vores byer, der skal være forretninger, der skal være kontorer, og der skal kunne komme varer og forsyninger ind i vores midtbyer.

Vi synes, at de tanker, man har haft i Københavns Kommune hos det røde flertal, om sådan en særlig zone her i den indre by i København, hvor lastbiler på over 18 t ikke må komme ind, er noget mærkeligt noget, som kun et rødt flertal, der er i vildfarelse med sig selv, kan finde ud af at fremsætte. Vi tror ikke på, at det har en positiv miljøeffekt. Vi tror ikke på, at det har en reel færdselssikkerhedsmæssig effekt, for det vil jo bare medføre, at der skal mange, mange flere, men mindre køretøjer ind, medmindre vi vil af folke vores midtbyer, og det vil vi ikke.

Vi kan ikke gå ind for det forslag, som DF her fremsætter. Det er jo sådan, at det er vejbestyrelserne – for hovedlandevejene er det Vejdirektoratet, og for kommunevejene er det kommunen – som skal godkende, hvad der måtte skulle gøres af den slags indsnævring i den fri bevægelighed. Men inden det kan gøres, skal det altså foregå i et samarbejde med politiet, og politiet skal sanktionere, at der laves sådan en begrænsning, sådan en zone. Og hvis det er sådan, at man ikke er enig i den afgørelse, der måtte komme derfra, så kan man, som justitsministeren netop lige omhyggeligt og grundigt har redegjort for, anke til rigspolitiet. Sådan en beslutning skal være velbegrundet, der skal være proportionalitet i den i forhold til det indgreb, man foretager, og dets virkninger for befolkningen i området.

Det vil også være sådan, at beslutningen skal foregå på et oplyst grundlag, og det er en procedure, som vi synes er tilstrækkelig i den her sammenhæng, og derfor er der ingen grund til at indføre det forslag, som DF her snakker om.

Det er også sådan, at ingen af de planer, der har været i København, og som vi på ingen måde synes bærer bare et gran af fornuft i sig, jo reelt har nydt fremme. Det har jo som så ofte fra det flertal på Københavns Rådhus bare været sniksnak ud af vinduet, egnet til lidt presseomtale, men ikke været genstand for nogen realiteter i virkelighedens verden. Det er også ofte godt nok, når det kommer derfra, men det gør så til gengæld også, at vi andre ikke behøver at give det så meget opmærksomhed. Derfor kan vi ikke støtte det forslag.